

CÚI RT AN TÍEÁN OÍCHE

Bhí sé nádúrach mé ag riúl le cionn mias ná hAibhinn
ar bheanfhoradh úr is an bhrúchtach do chom,
in aice ná gcoille, i gcoim an tréid,
gáin mór, gáin móill, ar fóilre an lae.
Do ghealasadh mo chroí nuair cinn le cíne,
an talaamh, an tír, is ior ná rpéine;
Caitheamhach doibhinn ruíomh ná tréibh
ag bheanfhoradh a gcainniú chár óróim a céile.
Do ghealbhadh an croí bhealbha críon le cionta,
caite gáin bhrí, nó líontas be phianas,
an réitíleadh gealbha gáin gealbha gáin tréibhreas
ó féadachas do mhaill chár bárra ná gcoille
ar laethain ,na gcuadainte ar chuan gáin cheo
's an eala ar a bhuaibh 's í ag
gluaidhreacht leo;

Ná héigc le meathair ag éirí in aithne,
Péiríte im radaígc do caitheamhach cárthóreas,
Bhí sé an lochá aghas doirmh ná bconn
ag teidealbh do colgadhach torannach com.
Bíodh éanlaic i gcairdeann do meathóreasach mótar
is léimneadh eile i gcoille im chónchar,
géimhreadh aodairce is radaígc ar fhlóite,
Céadánriúchánsaí agus Reynairbhe móru.
Céadánriúchánsaí agus Reynairbhe móru.